ANUL III. — Nr. 902. EDIȚIA A DOUA VINERI, 2 AUGUST 189

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinătate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ în pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ III . . . . . 2.— leĭ „
„ „ II . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunĭ și Reclame 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 1 August 1891.

UNDE MERGEM?

Toată presa europeană e plină de aprecierĭ privitoare la primirea strălucită și entusiastă ce s'a făcut flotel franceze la Petersburg. Nu se poate contesta că apropierea politică care există deja de câțĭ-va anĭ între Rusia și Francia, a luat de astă-dată o formă maĭ concretă. Afară de discursurile oficiale carĭ ca tot-d'a-una, s'aŭ mărginit la o preschimbare de fraze maĭ mult saŭ maĭ puțin curtenitoare, s'aŭ maĭ rostit și alte cuvêntărĭ mult maĭ accentuate în carĭ s'a vorbit fără sfială nu numaĭ de simpatiĭ dar și de o conlucrare a ambelor state, și chiar a ambelor armate contra unuĭ dușman comun.

Se știe că în Rusia, asemene manifestărĭ nu se pot face, maĭ ales din partea persoanelor oficiale și a militarilor, fără ca autoritatea superioară să le permiță saŭ cel puțin să le tolereze. Așa dar, cuvintele rostite la Kronstadt, la Petersburg și la Moscova cu ocaziunea primireĭ marinarilor francezĭ de către primariĭ orașilor și de către alte persoane oficiale, aŭ o mare însemnătate. Ele dovedesc că, chiar dacă nu este încă încheiat un tratat formal de alianță între Rusia și Franța, cu toate acestea, apropierea între ambele State este făcută într'un mod care nu maĭ lasă nicĭ o îndoială în privința atitudineĭ lor eventuale, în cazul unuĭ rĕsboiŭ european.

Această apropiere între Statul cel maĭ autocratic al Europeĭ cu marea Republică franceză pare stranie la prima vedere. Cine ar fi crezut cu putință acum câțĭ-va anĭ ca cântecul revoluționar al *Marseilleze*ĭ să resune pe pămêntul pravoslavniceĭ și autocraticeĭ Rusieĭ alăturĭ cu acordurile maestoase ale imnuluĭ împărătesc *Bozá Tzara hrani?* Eĭ bine, Marseileza s'a cântat la banchete oficiale și Țarul tuturor Rușilor a ascultat-o stând în picioare.

Puternice trebue să fie cauzele carĭ aŭ produs o asemenea schimbare. Și în adevĕr ele sunt atât de puternice în cât o unire între Rusia și Francia pare astăzĭ un ce firesc în fața alianțeĭ încheiată între Germania, Austro-Ungaria și Italia.

Constelațiunea politică a tripleĭ alianțe întărită încă prin încuragerea Anglieĭ trebuia să provoace formarea uneĭ alte constelațiunĭ. Ori-cât de departe ar fi una de alta prin moravurile și instituțiunile lor, Rusia și Francia sunt silite a se apropia în fața pericoluluĭ ce le amenință pe amândouĕ. Alianța franco-rusă nu este prin urmare de cât rezultatul uneĭ necesitățĭ; printr'însa să menține echilibrul european și se împiedică până la un timp oare-care isbucnirea unuĭ mare resboiŭ, prin egalizarea puterilor.

Care este pozițiunea Țăreĭ noastre în fața acestor împrejurărĭ?

Sub Ion Brătianu să sciea cel puțin că avem o politică. Rea saŭ bună, această politică era cunoscută. De la 1883 încoace România intrase în sfera de acțiune a alianțeĭ austro-germane. Nu făceam parte integrantă din constelațiunea puterilor centrale, dar apucasem o cale paralelă. Rĕul era că situațiunea noastră nu era definită cum este de pildă aceea a Italieĭ care, în schimbul sacrificiilor ce face, are cel puțin unele foloase de așteptat. Noĭ, din contra, am luat parte la jertfe, am făcut fortificărĭ, dar n'avem nicĭ o perspectivă de folos; nicĭ nu ni s'a garantat măcar neutralitatea.

Contra aceșteĭ politicĭ s'aŭ ridicat cu tărie opozițiunea-unită și în special partidul liberal-conservator. La anul 1888 Ion Brătianu a căzut, dar junimiștiĭ aŭ urmat politica luĭ, accentuând chiar ostilitatea către Rusia. Primul minister Lascar Catargiu care urmă n'a fost de cât un incident al evoluțiunilor conservatoare, tocmaĭ pentru că arătase unele apucăturĭ contrarie politiceĭ exterioare a Regeluĭ. Veni cabinetul concentrațiuneĭ carĭ se supuse cu totul voințeĭ Palatuluĭ dar căzu din cauze interne pentru a face loc cabinetuluĭ actual care să poreclește *pur liberal conservator.*

În fața situațiuneĭ lămurite în care a intrat astă-zĭ politica europeană prin formarea celor douĕ marĭ constelațiunĭ, Țara este în drept să întrebe pe guvern:

„Cum stăm cu politica noastră esternă?

Urmăm calea începută de Ion Brătianu și menținută de P. Carp? Există saŭ nu obligațiunĭ contractate de guvernele precedente către una saŭ maĭ multe puterĭ?"

Suntem maĭ ales în drept, suntem chiar datorĭ de a pune aceste întrebărĭ în urma unuĭ articol de sorgință oficială apărut acum câte-va zile în *Politische Corespondenz* și în care se zice că **continuitatea politiceĭ noastre esterne este garantată prin Dinastie și nicĭ un partid nu o poate schimba.**

Dacă este așa, dacă partidele și guvernele la noĭ nu maĭ aŭ nicĭ o înrâurire în privința direcțiuneĭ politiceĭ esterne, nu maĭ suntem sub regimul constituțional. Trebuie însă să o știm ca să putem arunca respunderea acolo unde se cuvine.

Trebue să știm dacă Statul român maĭ are o politică independentă și românească, condusă de bărbațĭ de Stat românĭ rĕspunzătorĭ de faptele lor, saŭ dacă arbitru nediscutat și necontestat al destinelor aceșteĭ Țărĭ, este **Agentul nemțesc,** care poartă titlu de **Rege al Românieĭ.**

Trebue să știm dacă suntem încorporațĭ fără condițiunĭ tripleĭ alianțe, fără a avea nicĭ-un folos de așteptat, ca niște satelițĭ de a patra mână, cheltuind baniĭ Țăreĭ pentru o cauză cu totul străină, ba chiar dușmană ideilor și aspirațiunilor noastre naționale.

În nicĭ o Țară a lumeĭ, fie ia cât de mică, politica esternă nu este condusă ca la noĭ în neștiința absolută a parlamentuluĭ și a națiuneĭ.

Această rușine trebuie să înceteze odată. Este o sfântă datorie a preseĭ române maĭ ales în lipsa Parlamentuluĭ, de a cere guvernuluĭ lămurirĭ în această privință.

Să arătăm că nu suntem o turmă de oĭ, ci un popor ce are conștiință de sine.

DUNĂREANUL

Cerem Satisfacție

Citesc în *L'Indépendance roumaine*, ziar maĭ mult saŭ maĭ puțin oficios, următoarea informațiune:

În urma ordinuluĭ telegrafic, pe care D. ministru ad-interim la ju tiție l'a trimis ierĭ (Lunĭ) procuroruluĭ din Iașĭ, acesta s'a prezentat din noŭ la consulatul austro-ungar, pentru a procede la ancheta asupra morțeĭ consuluïuĭ Pietschka. De astă dată procurorul n'a întîmpinat nicĭ o opunere și a putut să'șĭ îndeplinească misiunea.

Guvernul a susținut, cu drept cuvînt, în această afacere principiul de *ne-exteritorialitate* a consulatelor.

Cred oare confrațiĭ noștri din Str. Clementeĭ că acest incident se poate considera închis, find-că *procurorul de astă dată nu a întîmpinat nicĭ o opunere, și pentru că guvernul a susținut principiul neexteritorialitățeĭ consulatelor?*

Dacă *L'Indépendance Roumaine* se crede satisfăcută, noĭ declarăm că *Adevĕrul* e maĭ exigent, când demnitatea națională este în joc.

Cerem ca consulul prusac—compatriotul luĭ Carol I—să facă scuze publice procuroruluĭ general și primuluĭ procuror, find-că publice aŭ fost insultele.

La caz când nu s'ar putea obține scuze de la acest prusac rĕŭ crescut, cerem să i se retragă *exequatorul*, și să nu se maĭ acorde *exequatorul* unuĭ alt consul prusac, până când guvernul din Berlin nu va exprima guvernuluĭ din Bucureștĭ regretele sale pentru purtarea grosolană a agentuluĭ sĕŭ.

Dacă *L'Indépendance Roumaine* nu împărtășește modul nostru de a vedea și de a simți în această afacere, să ne spue părerea sa.

A. V. B.

Boala luĭ Vilhelm II

Berlin, 28 Iulie.

Cele maĭ rele veștĭ circulă asupra stăreĭ Împĕratuluĭ. De unde vin ele? Pe ce se întemeiază?

Tot ce știŭ este, că la cancelariatul imperiuluĭ, este că Vilhelm II va sosi la Kiel, unde va sta 15 zile, din cauză că mediciĭ îl împiedecă de a umbla cu trenul.

Doĭ chirurgĭ pleacă la Kiel.

Manevrele din Alsacia de sus sunt fixate pentru una Septembrie și vor fi dirijate de marele duce de Baden.

(Agenția *Havas*).

Berlin, 28 Iulie.

Informațiunea *Gazeteĭ de Colonia*, care anunță că Împĕratul va sta douĕ sĕptămânĭ la Kiel, dar că nu va face inspecția anuală gardeĭ de corp, din cauza îngrijirilor cerute de genunchiul sĕŭ rănit, arată că accidentul, care i s'a întâmplat, e maĭ serios de cât spun rapoartele oficiale.

(Agenția *Dalziel*).

Berlin, 28 Iulie.

După știrea dată, Împĕratul Germanieĭ—din ordinul mediculuĭ sĕŭ—va fi silit ca să stea la Kiel. Rana sa cere încă îngrijirĭ marĭ. El nu va asista, din această cauză, la manevrele anuale de la Tempelkof.

(Agenția *Liberă*).

RECOLTA IN GERMANIA

BERLIN, 31 Iulie. — Recolta în tot imperiul promite; pentru grâul de toamnă 91% din media obișnuită; pentru orz 102%, pentru ovĕz 104%, pentru secară 82%.

„ADEVĔRUL" LA SINAIA

Ațĭ auzit negreșit și D-voastră de plecarea Regeluĭ din Sinaia. Această plecare a fost trâmbițată de vr'o douĕ rĕptămânĭ în toate zilele, pare-că cine știe ce pagubă mare trebuia să aibă ceĭ din Sinaia și ce fericire trebuia să dea peste ceĭ din Slănic. Se zice că acest sgomot era făcut anume pentru ca ziua plecăreĭ să fie maĭ bine cunoscută de toțĭ de aicĭ, și ca la plecare să se facă oare-carĭ manifestărĭ. Într'adevĕr, Sâmbătă, încă de pe la ceasurile nouĕ și jumĕtate, un mare numĕr de doicĭ, de guvernante și de servitoare de tot felul, unele cu câte un copil în brațe, altele cu câte 2—3 de mână așteptaŭ în gară pe M. Sa să sosească. Lumea maĭ bună ședea liniștită în parc și asculta muzica, nevoind să se maĭ ostenească cu scoborârea și urcarea dealuluĭ. În gară maĭ eraŭ și câțĭ-va carĭ trăesc din sacul cu grăunțe și D. Stefănică Belu.

Maĭ era și D-nul Primar al Sinaeĭ, care singur s'a urcat pe scară și a bătut patru stegulețe în ușa găreĭ.

În fine, la ceasurile zece și ceva sosește și M. Sa cu peptul plin de decorațiunĭ. Când l'am vĕzut, mi s'a părut că a venit să facă concurență neguștoruluĭ de acĭ care vinde medaliile jubileuluĭ. Dacă l'ar fi vĕzut vre-un om care nu știe ce însemnează o asemenea tarabă cu tinichele, ar crede că cine știe ce viteaz e acest Rege, cine știe câțĭ Turcĭ a ucis el cu mâna luĭ și ce calitățĭ maĭ are.

Noĭ, știm însă prea bine că în timpul resboiuluĭ, Regele a stat la căldură, și-a luat liniștit cafeaua cu lapte cu caimacul d treĭ degete, a mâncat bine, a bĕut bine și nicĭ n'a simțit miros de praf de pușcă saŭ de tun.

Să las acestea și să vorbesc iar de plecarea Regeluĭ:

Îndată ce a sosit în gară s'a urcat în vagon și a scos capul pe fereastra. Era atât de trist atât de indispus, cu un aer de pretențios, în cât'mĭ venea să mĕ apropiĭ și să l întreb:

Ce este Sire, de ce suntețĭ atât de necăjit? Orĭ leafa vĕ e mică, orĭ domeniul nu-ĭ mare, orĭ n'avețĭ destule parale? Dar de o-dată se dă un semnal mașina flueră, un câne speriat latră și trenul pornește. Unuĭ ministru i-a făcut atâta rĕŭ plecarea Regeluĭ în cât a leșinat!

După plecarea Regeluĭ, m'am dus puțin la castelul Peleș, unde printr'o fereastră deschisă de sus, am vĕzut un tabloŭ în oleiŭ, care reprezintă pe Regina ținându-și fetița în spinare. Tabloul este foarte reușit și arată iubirea cea mare ce o are Regina pentru copiĭ. Dacă fereastra de alăturĭ nu era închisă, aș fi vĕzut poate și pe Regele fotografiat cu un sac de banĭ în spinare. Asemenea douĕ tablourĭ ar fi o copie fidelă a aceșteĭ perechĭ de oamenĭ. Se știe că Regina moare după copiĭ și că Regele moare după parale.

De alt-fel toate sunt bune în Sinaia Noĭ de pe aicĭ nicĭ nu-ĭ cred-m pe ceĭ carĭ vin din Bucureștĭ, că acolo nu-ĭ de traĭt de căldură. Frumos lucru e de vĕzut, cum cocoanele care staŭ aicĭ și aleĭ căror bărbațĭ le vizitează numaĭ Sâmbăta, staŭ înșirate pe vremea când trebue să sosească trenurile de plăcere și nerăbdătoare se uită când la ceas, când înainte pe linie; și când în cele din urmă, acest tren a sosit, se aud niște țipete caraghioase și câte-va minute n'auzĭ de cât: Iorgule! Gogule! Nae! etc.

Pe când acĭ se petrece această scenă comică, pe de lăturĭ vezĭ o mulțime de tinerĭ, căror sosirea unora din bărbațĭ nu le place de loc și n'auzĭ alta de cât: ca a sosit javra, a venit imbecilul, prostul etc

În ceea-ce privește pozițiunea de aicĭ eŭ cred că, orĭ cât s'ar lăuda toate celel'alte stațiunĭ de vară, Sinaia le întrece pe toate. Închișĭ de toate părțile de niște munțĭ înalțĭ și verzĭ, trăim ca într'un leagăn de florĭ; noĭ nu știm că suntem în luna luĭ cuptor, bem o apă curată și limpede și dormim fericițĭ la umbra brazilor și la dulcele murmur al Prahoveĭ. Pentru excursioniștĭ sunt atâtea locurĭ, în cât singurĭ nu știe unde să meargă maĭ întâiŭ. Am fost la cascada de la Urlătoarea pe care am vĕzut-o și anul trecut. Este tot atât de neîmpăcată, tot atât de furioasă și isbește în stâncile pe care cade spumegând, atât de grozav, în cât crezĭ că ea domină aceste locurĭ și ordonă munților să se dea la o parte ca să treacă.

Copiĭĭ, frumoase și bine făcute, cu merele în ochĭ și cu zmeura pe buze și în coșulețe, scoboară iute, iute ca niște căprioare pe ceĭ maĭ înalțĭ munțĭ. Vin cu zmeura în gară, unde poliția stupidă și barbară le împiedică a se apropia de vagoane spre a'șĭ lua câțĭ-va gologanĭ pe fructul pe care îl culeg cu atâta greutate.

A. G.

Resboiul viitor

Ziarul *Münchener Nachrichten* dă următoarele amănunte asupra dispozițiilor militare, luate de statul major german în prevederea unuĭ rĕsboiŭ:

Generalul Waldersee va comanda ca șef armata care va opera contra generaluluĭ Gurko. Împĕratul Austrieĭ va comanda armata austriacă, care va trebui să combată pe generalul Dragomirov.

Franța va trebui să îndure cioc-nirea armateĭ italiene și a celeĭ maĭ marĭ părțĭ a armateĭ germane, care va fi comandată de un general, pe lângă care va fi atașța generalul Caprivi și generalul Schliffen, șeful marelui stat-major.

Dar Wilhelm II ce armată va comanda?

Statul-major german și toate forțele militare ale tripleĭ alianțe fi-vor ele puse **sub ordinele directe ale unuĭ Epileptic?**

Dar armata română? Fi-va ea comandată de vr'un arhiduce austriac, al căruĭ aghiotant va fi Carol I?

LICEUL REAL DIN BRAILA

Sunt câte-va zile de când maĭ toate ziarele s'aŭ ocupat cu cestiunea regulăreĭ soarteĭ absolvenților liceuluĭ real din Brăila, singurul în România. S'a agitat mult cestiunea; unele ziare s'aŭ mulțumit numaĭ cu micĭ întrebărĭ, relative la soarta acelor absolvențĭ; altele însă s'aŭ ocupat maĭ profund cu cestiunea, aŭ tratat'o ca o cestiune de fond, ca o cestiune foarte importantă, cum în adevĕr trebuia să fie și care trebuia să fie rezolvată în cel maĭ scurt timp posibil. Acestea din urmă daŭ și o soluțiune cestiuneĭ și printre acestea am vĕzut cu plăcere și ziarul *Adevĕrul*. Ele daŭ soluțiunea în sensul că absolvențiĭ liceuluĭ să fie supușĭ la un examen de maturitate, care se va da la Septembrie în Brăila, examinațĭ fiind de o comisiune compusă din profesoriĭ claseĭ a VII-a, sub președinția unuĭ profesor universitar. Eĭ bine, cu toate acestea, cu toată viguroasa inițiativă luată de câte-va ziare, cestiunea a remas în starea încurcată de maĭ înainte.

Fostul Ministru, G. Dem. Teodorescu nu s'a maĭ ocupat cu cestiunea, poate își presimțea căderea apropiată și și'a zis că de ce să se maĭ ocupe în zadar cu o ast-fel de cestiune, care nu-l maĭ interesează. Membriĭ consiliuluĭ permanent sunt în vacanță, uniĭ nicĭ nu știŭ dacă există în România vre un liceŭ real.

În toată această chestiune însă nu e numaĭ Ministrul saŭ membriĭ consiliuluĭ permanent carĭ aŭ neglijat'o; ci a contribuit în cea maĭ bună parte și D-l Director al Liceuluĭ real. Dacă acesta era un om, căruia datoria îĭ impunea, să îngrijească de soarta absolvenților, atuncĭ el ar fi trebuit să întrețină pe Ministrul încă de la înființarea claseĭ a VII-a, la începutul anuluĭ școlar 1890—91. Trebuia să ceară

lămuriri Ministrului și consiliului permanent, și aceștia eraŭ nevoiți să se ocupe mai de în vreme cu cestiunea, care era să fie rezolvată până în prezent.

Dar Directorul nu numai că nu a făcut acesta, dar la repețitele întrebări ale elevilor clasei a VII-a, respundea cu o oare-care perplexitate, că, elevii sunt datori să studieze, iar de soarta lor sunt alții care se vor ocupa.

S'ar putea înțelege din aceste cuvinte că Directorul se ocupa cu cestiunea. Nici de cum. N'a făcut nici un raport ministrului, prin care să'i ceară resolvarea cestiunei.

Aceasta aŭ constatat-o delegații absolvenților acestui liceŭ, cari venind în București în luna Iunie și presentându-se ministrului, i-aŭ cerut lămuriri în privința cestiunei lor.

D. Ionescu-Gion, secretarul general al ministerului de instrucțiune după ce le-a promis că se va ocupa cu cestiunea, va vedea și părerile ministrului și membrilor consiliului permanent, le-a mai adăogat că cestiunea este foarte încurcată și că ar fi trebuit ca Directorul să se ocupe cu aceasta încă mai dinainte. La respunsul delegaților cum că Directorul le-a spus că a trimes mai multe raporturi, D-l secretar general a respuns (aci vom reproduce întocmai vorbele D-lui Gion): Nu mi s'a trimes nici un raport, și nici n'am constatat încă presența vreunui asemenea raport în arhiva ministerului, Directorul mi-a trimes numai telegrame prin care cere cărți de premiŭ.

Unui ast-fel de om îi este încredințată direcțiunea unicului liceŭ real din țară. Acestui individ îi este teamă de a face un raport în termeni mai energici, cerênd limpezirea situațiunei, saŭ care nu este capabil de a face un asemenea raport. Ceva mai mult încă, se mai adaogă un fapt, care contribue mai mult să se vadă puțina stăruință, ce o depunea acest director în cestiune. Domnii profesori ai liceului real luaseră inițiativa, ca să se aleagă din mijlocul lor o delegațiune, care să se presinte Ministrului, să-i arate starea liceului și apoi să ceară deslușiri în importanta cestiune a regulării examenului de maturitate. Și față cu această laudabilă inițiativă, D. Director a găsit de cuviință să nu consimtă, ast-fel că comisiunea delegaților nu se mai putea presenta oficial.

In toate ocaziunile, cari s'aŭ ivit, Directorul s'a dat înapoi, nevoind, fiindu-i teamă, a lua inițiativa, a se accentua, pentru ca elevii, dacă nu cei-l'alți cetățeni Brăileni să vadă că Directorul a făcut ceva pentru ei.

Tristă pozițiune are Directorul liceului în fața tuturor elevilor, când aceștia aŭ constatat că le-a dat numai promisiuni, iar când era timpul să vie la fapte, să caute să împlinească în parte promisiunile date, el să se ocupe cu cestiuni de o importanță mai puțin de cât secundară, cu cărțile de premiŭ.

Să sperăm însă, că noul ministru al cultelor și instrucțiunei publice, va căuta să îndrepteze această nenorocită stare de lucruri, dând o soluțiune acceptabilă cestiunei examenului de maturitate al absolvenților liceului real, soarta căror absolvenți, Directorul n'a voit saŭ n'a fost capabil să se ocupe.

Un absolvent al liceului real.

Brăila, Iulie 1891.

ȘTIRI DIN DOBROGEA

Lucrările podului peste Dunăre se urmează cu o activitate foarte mare. Al treilea cheson e deja gata a se arunca în Dunăre.

Primul picior e aproape terminat.

* * *

S'a primit dimisia D-lui Holban, primarul Constanței. D. Moisiu a depus eri jurământul. Se zice că Consilierii nu vor să lucreze cu D-sa.

Vom vedea.

* * *

Studiile portului Constanța se fac cu activitate. Se spune cumcă acest port va rivaliza cu cele mai însemnate din lume. — Să dea D-zeŭ.

* * *

Sâmbătă s'a celebrat la Constanța căsătoria civilă a gentilei D-re Riga, cu D. sub-loct. Dimitriu. Martori aŭ fost D-nii căp. Tarnovski, Dr. Pelissier, căp. Rahtivan și sub-locot. Antoniu.

UN FALIMENT NEMȚESC

VIENA 31 Iulie. — După *Noua Presă*, este sigur că angajamentele casei Morpurgo din Triest se urcă la aproape 6 și trei sferturi milioane de fiorini, din cari 1 și trei sferturi milion datorat casei Rothschild din Paris, 2 milioane la diferiți creditori din piața Triest și 3 milioane în streinătate.

Creditanstalt s'a declarat gata să coopereze la lichidarea și a dat instrucții în consecință sucursalei sale din Triest.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziarului *Adevĕrul*:

Suma din urmă lei	1608.00
(Va urma) Total lei	*1608.00*

INFORMAȚIUNI

D. Grigore Ventura, primul nostru redactor s'a întors ieri din streinătate.

—✱—

Starea M. S. Reginei este foarte gravă.

M. S. Regina nu ese aproape de loc din casă, afară de timpul când face băi de mare și atunci este transportată pe brațe.

Paralizia de anii trecuți a revenit cu mult mai intensă de cât a fost la prima dată.

—✱—

In privința intrărei în minister a D-lui Pache Protopopescu aflăm din isvor sigur că D-sa va părăsi primăria capitalei cu puțin timp înainte de deschiderea corpurilor legiuitoare spre a lua portofoliul Domeniilor.

—✱—

D. Poni a dat o circulară către institutorii rurali, revizorii și primarii comunelor, ca în deplin acord să alcătuiască niște tablouri de toți copiii în vârstă de a frequenta școala. Vârsta proprie e socotită la copiii născuți în anul 1884. In dreptul lor se vor însemna numele Cătunului, actul de naștere, de vaccinare precum și distanța de la Cătunul lui până la reședința școlară. Tablourile vor fi făcute în triplu exemplar dintre care unul se va păstra la școală, al doilea se va da în păstrarea revizorului și al treilea se va înainta Ministerului.

Cu modul acesta D. Poni va avea starea reală a numărului de copii apți pentru școală; iar distanța mai mare saŭ mai mică între cătun și școală va servi D-lui Poni ca să știe precis până unde se întindă legea obligativității și apoi îi va mai servi pentru a ști cum să procedeze cu clădirile școlare.

De asemenea a mai cerut tablouri de la 1884 invers până la 1880.

—✱—

D. I. Râmniceanu, ajutorul de primar al Capitalei, a plecat aseară în Dobrogea pentru interese particulare.

—✱—

Domnul Prim Procuror Sfetescu împreună cu D-nul Inspector al ministrului Domenielor, D-nu Ceziann, aŭ început ieri la fața locului ascultarea martorilor propuși de ziarul nostru în afacerea împărțirei pămînturilor la sătenii din comuna Dridu.

—✱—

In urma demisionărei D-lui I. Brătescu și după ce se respîndise sgomotul că și primarul ar fi demisionat, D-nul Pache Protopopescu întrebat asupra acestui lucru a zis următoarele cuvinte:

Nu suntem chemați aci la primărie spre a demisiona, ci vom rĕmînea.

Foarte bine, dar consiliul sa descomplectat de mult și deci după lege el e disolvat de drept, prin urmare dacă s'ar aplica legea D. Pache n'ar mai rămânea ci ar pleca.

Ce zice D. L. Catargiu?

—✱—

Cu acceleratul de aseară D. P. Poni ministrul instrucției, a plecat la T.-Neamț unde se află familia sa, apoi se va duce în Iași și Luni saŭ Marți dimineață se va întoarce în Capitală.

—✱—

Ni se denunță că cea mai mare parte a frînarilor și macagiilor de la căile ferate, și în special cei din gara de Nord, sunt ținuți câte patru cinci ani ca *timporali*, adică li se plătește leafă cu ziua ca la salahori.

Nu înțelegem această măsură a direcției așa de nedreaptă cu acești bieți oameni, mai ales că plătiți cu ziua le vine abia câte 45 până la 50 de lei pe lună, pe când alt-fel leafa lor este prevĕzută în budget 75 de lei pe lună.

Așa economii sunt desgustătoare și cerem ca ele să înceteze cât mai curând.

—✱—

Ni se denunță că eri un domn comerciant din provincie, s'a dus la școala nemțească de la Bărăție să'și ducă copilul. Preotul Augustin însă 'l-a respins brutal, spuindu-i cu obrăznicie, că în școalele catolice nu primește români; de le trebue asemenea școli, n'aŭ de cât să-'și facă.

Când avem un neamț pe tron, obrăznicia popei nu ne miră de loc.

—✱—

Atragem atențiunea P. S. S. Episcopului de Râmnic, asupra preotului Dumitru Bobicescu, din comuna Bobicești, județul Romanați, a căruia purtare și moralitate lasă foarte mult de dorit.

—✱—

Prima I. R. Societate de navigațiune cu vapoarele pe Dunăre face cunoscut că a hotărât următoarele călătorii cu vaporul *Medeea* la Batum.

Plecarea de la Galați va fi la 15 și 29 August, 11 și 25 Septembrie, 9 și 23 Octombrie sosind la Batum la 18 August, 1, 14 și 28 Septembrie și 12 și 26 Octombrie. Plecare din Batum se va face la 23 August 3—5, 17—19 Septembrie, 1 — 3, 15—17, 29—31 Octombrie și sosește la Galați la 26 August, 6—8, 20—22 Septembrie 4 — 6, 18—20 Octombrie 1—3 Septembrie.

—✱—

Citim în *Monitorul Oficial*:

Ministerul are informațiuni că un Domn G. A. Păcuraru, fost inginer al Statului, se presintă prin unele comune rurale și oferă serviciile sale sătenilor pentru lucrări de mĕsurători și delimitări, arătându-le că este delegat pentru aceasta de către ministerul domenielor. In unele localități ia bani de la săteni făgăduindu-le a le da pămênt.

Pentru a se evita sătenilor ori ce consecință ce ar putea rezulta din angajamentele ce dênșii ar lua cu numitul Domn, ministerul se grăbește a aduce la cunoștința publică că D. G. A. Păcuraru a fost inginer al Statului numai până la 5 Septembre 1890, când i s'a retras funcțiunea; că D-sa a comis mai multe abuzuri și escrocherii, pentru cari s'a luat mĕsuri a fi urmărit și dat judecăței; și, în fine, că, dupe sum ni se raportează de către D. procuror al tribunalului de Vêlcea cu adresa Nr. 3.364 din 1891, este deja citat înaintea acelui tribunal ca inculpat pentru faptul de escrocherie comis în prejudiciul mai multor locuitori.

—✱—

E mai multă vreme de când o ceată de țigani în numĕr de vr'o 20 veniră cu corturi cu tot și se stabiliră la un cârciumar în obor.

Acum câte-va zile, țiganii plecară la Câmpu-Lung și alaltă-ieri se duse în comuna Purcăreni din acel județ unde poposiră ziua la moară.

Acolo, săriră asupra morarului, femei lui și copiilor și ei 'i legă pe toți.

Pe urmă începu a'i tortura și nu 'l lăsă până ce nu află de la dênșii unde aŭ banii.

Sparseră o ladă și luară suma de două mii lei, apoi fugiră lăsînd pe cei torturați legați.

Ajunseră la gara Mătăsaru și acolo se urcară în drumul de fier și pe tot drumul după ce schimbase hainele, pălăria ect. se coboraŭ la diferite gări câte unul saŭ doi, prefăcêndu-se că scapă trenul; așa că la Chitila remăsese numai trei și acești trei aveaŭ mai mulți saci cu lucruri furate de la morar și de la alți locuitori pe cari 'i jefuise în drum.

Indată ce trenul porni din Chitila unul din țigani sări din tren.

Un soldat de la forturi, care mergea pe câmp vĕzu pe țigan sărind și presupuind că ar fi ceva, soldatul pune mâna pe țigan, și o luă spre București cu el.

Puțin după aceea sări și un al doilea țigan; soldatul îl prinse și pe acesta cum și pe cel de al treilea pe cari 'i duse la gara de Nord. Poliția fiind avizată, începu cercetările și în acelaș timp primi și înștiințarea despre această crimă de la parchetul din Muscel.

Incepându-se cercetările asupra celor trei țigani prinși, ei mărturisiră crima și declară pe tovarășii lor țigani cari se oborîseră pe la stații.

A seară, D. locotenent Forescu, noul șef al poliției secrete, împreună cu mai mulți agenți, arestară 6 țigani la Obor.

Astă-zi se va lua interogatoriŭ hoților prinși. S'a luat dispoziții să se aresteze și restul bandei.

Unul din țĕranii torturați de acești bandiți a murit eri.

Memoriul studenților Români

Studenții bucureșteni aŭ primit și următoarea scrisoare:

Napoli, 14 Maiŭ 1891.

Associazione universitaria napoletana
No. 141.

Prea iubiți camarazi și frați,

Memoriul vostru a fost pentru noi o revelațiune a unei istorii puțin saŭ rĕŭ cunoscute din partea noastră și un impuls de a căuta notițe mai mari, pe care voi, neapărat, pentru scopul memoriului vostru, nu le-ați putut da. Am căutat și am găsit o lacună, care justifică slaba noastră cunoștință a causei voastre. Acum câte-va zecimi de ani un ministru de instrucțiune publică al nostru, Cesare Correnti, declară în 1870 că pentru a cunoaște și a cimenta mai tare legăturile care vĕ leagă pe voi, Românii, cu noi și cu marea familie latină, ar fi putut contribui o istorie a voastră care să circule în mânile noastre și care nu există. O compatriotă a voastră, Maria Ștefănescu,—îi dăm numele pentru a face onoarea sentimentului ei patriotic—o modestă măeastră a școalei normale de la noi, ne-a ajutat a complecta, după forțele noastre, lacuna, traducênd în italienește și publicând un compendiu defectuos al istoriei voastre sub numele lui *Ion Eliade Rădulescu.*

Dar voi camarazi, care ați scris așa de conștiincios și serios memoriul vostru, înțelegeți bine, care e și care va fi causa puținei cunoștințe pe care o avem noi despre viața politică și literară a voastră din trecut și din present. Vĕ mulțumim, că în momentul intrărei noastre în viața socială, ne-ați dat ocasiune de a afla istoria *unui mare și nefericit popor* și că ați dat ast-fel un câmp de acțiune, vieței noastre publice de mâne, acțiune care nu poate fi despărțită de aceste cunoștințe, de care avem trebuință. Câte știam noi și câte să știŭ în deajuns de cele-l'alte seculare, ba milenare invasiuni streine pe care a avut să le sufere solul patriei voastre, câte știam despre luptele voastre, despre resistența tenace și despre dominațiunea esercitată de streini sub diferitele ei forme și nume? Natura a fost vitregă dându-vĕ o nefericită posițiune geografică, causa tuturor miseriei lor voastre. Dar un popor, care, ca voi, a reușit să scape de toate influențele barbare, mai ales slave; un popor, care, ca voi, a eșit viŭ și intact în energia sa din lupta contra Turciei, din protectoratul turcesc de mai bine de cinci secole și din lupta dintre Turcia cu Rusia neînfrînată în dorințele sale ambițioase, pe la începutul secolului și până în zilele noastre aproape luptând pentru a vĕ stăpâni pe voi, asemenea ca doi câini, care s'ar lupta pentru acelaș os; un asemenea popor are tot temeiul de a lăuda vitalitatea propriei sale rase și propriei sale naționalități, vitalitate, care a pus în uimire pe toți concetățenii noștri, care a visitat țara voastră.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

ARSÈNE HOUSSAYE

LACRIMILE JEANEI

XIX (20)

Patul nupțial

— Ei bine, D-zeŭ să mĕ ierte iaĭ patul nostru un pat nupțial saŭ ca o peatră de la Morgă. Pentru ce această femee n'a murit la dînsa.

Marțial se întoarse, bătu din picior și zise metresei sale: — Taci! — cuvênt care o lovi mai tare de cât tabloul grozav care-l vedea. Totuși îndrăznea să murmure încă.

— Ii spui să-ți vorbească?

— Ascultă zise Marțial, împingând pe Marguerita departe de pat, am făcut toate lașitășile cu tine, dar astă-zi este prea mult. Trebue să înțelegi că înaintea acestei femei moarte trebue să te duci și să nu mai vii.

Margareta Aumont vroia să'și apere dreptul de adăpost.

— Nici o vorbă; nici o vorbă! urmă D. de Briançon, dând-o afară din odaia de culcare, tu n'ai nici inimă nici suflet dacă nu înțelegi că înaintea acestei înspăimântătoare nenorociri trebue să te duci acasă. Această femee e moartă din cauza ta.

Inaintea energiei neașteptate a amantului săŭ, Marguerite Aumont se resemnă ca să se ducă, murmurând:

—Nu voiŭ mai veni.

XX

Cele două supeuri

Marguerite Aumont ne întâlni pe scară.

— Ah, duceți-vĕ, zise ea, dându-ne mâna'o să vedeți frumoase lucruri sus. Veneați să supați'o să găsiți o D-ră care a supat cu otravă. Pe mine m'a dat frumușel afară.

Noi nu înțelesesem un cuvênt măcar din cele ce ne a spus. Marguerite Aumont scobora și noi ne suiam.

D. de Briançon nu închise ușa ast-fel că noi am intratat în odae și am înaintat până în camera de culcare.

Ce înfățișare! El săruta grozav pe D-ra d'Armaillac în paliditatea ei de moartă. Cum ne-a vĕzut veni la noi. Fața sa arata multă desnădejde.

— E drept, ne zise el v'am chemat să supăm, dar aceste petreceri s'aŭ sfîrșit pentru mine.

Ne-a dus în salon ca să nu cunoaștem cine era culcată în patul sĕŭ, otrăvită și înjunghiată.

— Sînteți oameni de inimă ne zise el, cred că nu trebue să vĕ mai cer taină.

Și ca să ne întoarcă;

— De altmintrelea, e o femee necunoscută în Paris. S'a închipuit că eŭ o iubeam și a venit să moară la mine.

Dar recunoscusem pe Jeana.

Vorbindu-ne Marțial se duse la ușă. Când am eșit am auzit cum se întorcea cheia de două ori.

Abea ajunsesem în stradă și unul din prietinii mei zise;

— M'am recurit; am știut eŭ că această fată o să sfârșească rĕŭ.

— Ești sigur că e moartă?

— N'ai văzut'o, are deja culorile mormântului.

— Eacă un noroc nenorocit.

— Greșeala patimilor, nu este stăpân pe sine.

— Mai puțin pe sine de cât pe alții.

— Sunt destinate, dar să nu ne ucidem nervii în emoțiuni.

Aceasta să nu ne împedece de a supa.

— Și unde să mergem ca să supăm?

In momentul când făceam această întrebare ochii noștri fură izbiți de o lumină vie care strălucea în ferestrle din față.

— Ce mai poveste, ce mai comedie. zise amicul meu cu veșnicul lui surîs. E logodnicul D-rei d'Armailac, D. Delamare care-și îngroapă viața sa de copil.

— Și cât de aproape de nenorocita fată care a murit.

— Așa dar nu știai că locuia fața'n față cu D. de Briançon?

— Intâmplarea potrivește lucrurile.

— Știi că putem să mergem să supăm la dânsul.

Nu numai că m'am invitat, dar am un prieten Espaniol care trebue să fie la ospăț cu țiitoarea lui D-na Rosa-la Rosa, căci sînt și femei:

Inainte de a fi magistrat ești om.

— Zeu așa, dacă ești sigur ca nu vom ajunge ca niște câini ploați, haidem.

— N'ai habar, să ne suim.

— Am fost primiți foarte bine. Tocmai se puseră la masă. Veselia scânteia în supe și în spirtul care-l făceau. Sigur D. Delamare avea îngrijiri familiare nehotărîte în sarcina sa. Dar voia să petreacă în astă mică serbare, care era un remas bun copilăriei. N'avea nici o idee despre ceia ce se petrecea în fața casei lui. Credea că D-ra d'Armaillac avuse o simpatie prea aprinsă pentru contele de Briançon, dar nu se îndoia că era cea mai cinstită fată din lume. Scotea că ar fi suferit cu dânsa. Era mândru de frumusețea și numele ei. Unul din prietenii săi îi spuse că D-ra d'Armaillac se compromise puțin cu Marțial. Ba îi spuse că ar fi poate la dânsul. Dar D. Delamare îi tăia iute vorba strigându-i? — Nu e adevărat, căci eu stau în fața casei lui și nu am vĕzut'o.

Negreșit, D-ra nu era așa de proastă să se pue la fereastră când venea la D. de Briançon.

S'a petrecut mult la D. Delamare. Unul din oaspeți ridică un toast pentru juneță, un altul ridică pentru căsătorie

— Nu bei? întrebai pe vecinul meŭ?

— Scumpul meu, îmi răspunse' văzând aceste petreceri nu mai cred în tinerețe, iar în căsătorie n'am crezut nici odată.

XXI

Pumnalul.

Totuși Marțial, se întoarse la pat, lovit pe de-a-ntregul în fața acestei Jeane adorate, văzênd'o în galbinala sa mortală.

Văzu atunci sub un plin a rochiei D-rei d'Armaillac un mic pumnal cu [illegible] de multe ori se juoase la dânsul? [illegible] lui eu nu iubesc bijuteriile dar e necesar [illegible] femeile să aibă un mic pumnal la brâu„.

Fără îndoială în momentul din urmă ea se hotărîse să moară prin pumnal mai degrabă de cât prin ajutorul otrăvei.

— Sânge! sânge! strigă Marțial.

Nu îndrăznea să privească rana. Făcea ochii mari dar nu vedea.

(Va urma)

Un popor, care, ca voi, are pagine de istorie ca cea a puterniceĭ Dacieĭ a luĭ Decebal, una din cele maĭ măreţe figurĭ ale lumeĭ antice, groaza Romeĭ încă în vigoarea eĭ, paginĭ, ca cele ale constituireĭ şi a vieţiĭ viguroase şi plină de luptă ale celor două principate în nenumăratele rĕsboae ale luĭ *Radu Negru*, *Bogdan* şi *Ştefan cel Mare* şi ale eroului naţional *Mihail Bravul*, teroarea Turcilor, care realisă pentru cât-va timp marea aspiraţiune naţională, nicĭ odată perdută a uneĭ Românĭ marĭ, unite şi libere, în confiniele anticeĭ Dacia; care după circa două secole de eclipsare şi după o dominaţiune deleteră ca acea a Fanarioţilor dovedeşte toată vitalitatea sa prin acea mişcare de cultură naţională şi de renaştere morală, representată de *Gheorghe Lazăr* şi de marele patriot *Tudor Vladimirescu* şi care de atuncĭ crescu mereŭ prin propriele forţe naţionale, mişcare, care se relevă în revoluţiunea voastră din 1848 (manifestaţiune minunată a unităţeĭ voastre de conştiinţă şi a aspiraţiunilor voastre comune naţionale) şi în renaşterea progresivă politică, în care daţĭ istorieĭ representanţĭ atât de marĭ aĭ naţionalităţeĭ române, ca un *Ion Heliade Rădulescu*, *Maghieru*, creerul şi braţul regeneraţiuneĭ voastre şi un şirĭ de bravĭ, care-ĭ ajută în opera lor, ca *Golescii*, *Brătienii*, *Câmpineanu*, *Ioan Şapca*, modestul preot de provincie, *Bălcescu*, *Pleşoianu*, *Rosetti*, *Tell* şi alţiĭ; un popor, care dă istorieĭ spirite ca pe voĭ, camarazĭ: un asemenea popor poate cu drept cuvênt exclama; *Am fost nenorociţĭ însă marĭ!*

E acum timpul ca familia latină să'şĭ aducă aminte de voĭ îndeplinindu'şĭ în adevĕr datoriile ce i le impune umanitatea şi înrudirea, cu eficacele sĕŭ concurs, pentru realizarea destinelor voastre. Voĭ, latinĭ aĭ Orientuluĭ, aţĭ fi singurĭ de-ajuns a da cea maĭ solemnă desminţire la vulgara afirmaţiune, care am auzit'o repetându-se adese-orĭ în zilele noastre, *despre decadenţa raseĭ latine în opera civilizaţiuneĭ moderne.*

Camarazĭ, noĭ considerăm atât de serioasă şi admirabilă opera voastră actuală şi suntem pe de altă parte aşa de serios dispuşĭ a vĕ oferi statornicul concurs al forţelor noastre morale şi intelectuale, în cât n'am putut să ne abţinem de la elementara datorie de conştiinţă de a studia istoria voastră înainte de a vĕ rĕspunde şi de a vĕ fi promis ceva.

Noĭ am voit să cunoaştem precedentele istorice ale condiţiuneĭ celor treĭ milioane de fraţĭ aĭ voştri irredenţĭ de peste Carpaţĭ şi ale relaţiunilor lor cu Maghiariĭ, îndrăzneţele încercărĭ şi decapitarea acum un secol a luĭ Horia şi Cloşca, inspiratorĭ aĭ uneĭ literaturĭ legendare şi populare, care este apoteosa lor; manifestaţiunea naţională de la 1848 în Transilvania; insurecţiunea de liberare a *eroului munţilor Iancu* şi masacrul celor doĭ soţĭ aĭ sĕĭ *Dobra* şi *Buteanu*, de altă parte teribilele cuvinte ale dictatoruluĭ *Cossuth*, privitoare la Românii de peste Carpaţĭ, *„saŭ eĭ ne vor stinge pe noĭ, saŭ noĭ pe dînşiĭ“*; în fine politica maghiară, pe care ne-o puneţĭ sub ochĭ, *inspirată în adevĕr de programul dictatoruluĭ*, acum exilat voluntar, ne arată bine incendiul, care ziceţĭ că arde sub cenuşă în regatul Ungarieĭ şi ale căruĭ dimensiunĭ ar fi grele de mĕsurat şi efectele sale grele de prevĕzut; din aceste toate înţelegem cum apărarea voastră în folosul fraţilor voştri irredenţĭ *nu e numaĭ o datorie de gratitudine, ci o continuare directă a opereĭ părinţilor voştri* şi are acel caracter cultural, de care s'a servit Eliade Rădulescu în mod atât de fecund ca o pregătire pentru mişcarea voastră naţională; înţelegem acum, cum cele două istoriĭ, aceia a Românilor din Regat şi aceia a Românilor de peste Carpaţĭ nu formează în realitate de cât *una*; înţelegem cum aspiraţiunile sunt comune şi scopul ultim asemenea comun: reconstituirea patrieĭ luĭ Mihaiŭ Bravul, a uneĭ Româniĭ, avênd limitele Dacieĭ antice; înţelegem dificultăţile acesteĭ însărcinărĭ, care vĕ aşteaptă şi care poate o să aştepte şi pe fiĭ voştriĭ, care nu va fi uşoară pentru revendicarea Bucovineĭ şi a Basarabieĭ, posedate de peste un secol de Austria şi de Rusia.

O, dar nu vĕ temeţĭ; e fatal, e o lege istorică că, orĭ-când ar fi, veţĭ sfărîma odată barierile politice, care separă 11 milioane de Latinĭ Românĭ şi de la Nistru până la Tisa şi de la frontiera Galiţieĭ până la Dunăre veţĭ trăi înfrăţiţĭ sub un singur guvern naţional. *Această reconstituire naţională e indispensabilă, pentru ca să puteţĭ îndeplini cu siguranţă şi eficacitate misiunea voastră de sentinelă înaintată în contra cotropitoruluĭ panslavism.* Şi e interesul Europeĭ Occidentale ca s'o îndeplinitĭ. Sunt aproape 40 de anĭ, de când, înainte încă de tratatul din Paris, care decise soarta voastră, publici[illegible] eminenţĭ aĭ Europeĭ s'aŭ arăta[illegible] convinşĭ de cele ce spunem [illegible] Cestiunea Orientuluĭ după maĭ bine de un secol de evenimente n'a ajuns încă la soluţiunea sa şi sunt abia câţi-va anĭ de când ultimele evenimente de rĕsboiŭ din Balcanĭ aŭ rechemat atenţiunea Europeĭ; dar unul din elementele acesteĭ cestiunĭ atât de complicate, acum pe deplin lămurit este acest problem: *cel românesc.*

Camarazĭ, scuzaţi-ne că insistăm asupra unor noţiunĭ bine definite şi bine fixate în conştiinţa voastră, dar se cade nouă, ca pactul pe care îl legăm cu voĭ la intrarea noastră în viaţa publică să aibă o bază maĭ fecundă şi maĭ durabilă, de cât singur entuziasmul juvenil şi trebue să arătăm *că unul din scopurile, pe care-l urmăreşte memoriul vostru este deja atins.* Voĭ cereţĭ sprijinul şi simpatia contimporanilor voştri în vederea lupteĭ, pe care o veţĭ avea de purtat când veţĭ intra în viaţa publică. Voĭ cereţĭ sprijinul şi simpatiele tinerimeĭ culte, Europa de mâne. Eĭ bine, voĭ v'aţĭ asigurat deja opera voastră de mâine. Maĭ cereţĭ încă să cooperăm cu graiŭ viŭ şi în scris, pentru a face cunoscută situaţiunea fraţilor voştri din Transilvania şi Ungaria şi faptele brutale ale Maghiarilor, convinşĭ, că interesul şi simpatia universală nu vor lipsi şi că această mişcare va produce un efect bine-făcĕtor în politica de opresiune a Maghiarilor, de cum-va dânşiĭ n'ar voi să dovedească Europeĭ culte, că poporul maghiar nicĭ după o viaţă europeană de o mie de anĭ n'a putut să se lepede de firea sa tiranică şi să intre în marea înfrăţire a popoarelor arice. Eĭ bine, noĭ am voit să cunoaştem bine cauza voastră pentru a ne alipi de sfânta voastră operă în limitele puterilor noastre. Şi sperăm a face ceva printr'o conferenţă iniţiată de asociaţiunea noastră, câştigând ast-fel presa noastră politică. Credem nefolositor şi zadarnic un simplu protest al nostru, care probabil ar fi puţin saŭ rĕŭ înţeles, dacă el nu va fi precedat de cunoştinţa istorieĭ şi a condiţiunilor prezente ale voastre şi ale fraţilor voştri. Voim cu tot dinadinsul a resplăti acea simpatie a voastră către poporul italian, pe care o arată memoriul vostru şi despre care călătoriĭ noştri ne spun că este atât de vie la poporul românesc.

Primiţĭ, o fraţĭ, o strângere de mână şi o îmbrăţişare de la camaraziĭ şi fraţiĭ voştri, de la Ateneul Neapolitan şi de la asociaţiunea noastră universitară.

Presidenţ, **Giura.**

STIRI TELEGRAFICE

AIX, 31 Iulie.—Regele Grecieĭ a plecat la Paris.

PARIS, 31 Iulie.—D. Ribot a amânat călătoria sa în Elveţia în urma sosireĭ Regeluĭ Grecieĭ şi a Regeluĭ Serbieĭ.

PARIS, 31 Iulie.—D. Patenotre, ministru la Tanger a fost numit în aceaşĭ calitate la Wasington. D. D'Aubigny delegat al comisiuneĭ Dunărene, merge la Tanger ca ministru. D. Cogordan şeful cabinetuluĭ D-luĭ Ribot este numit delegat al comisiuneĭ Dunărene.

Cutia cu scrisorĭ

Domnule Director,

In ziarul D-voastră No. 897 de la 28 Iulie a.c., vĕd că se vorbeşte şi despre mine în afacerea de parcelarea şi vînzarea moşieĭ statuluĭ Deleanca din judeţul Ilfov.

Permiteţi-mĭ, vĕ rog, a vĕ observa că acuzaţiunea ce mi se aduce prin menţionatul numĕr, este cu desăvârşire neexactă. Eŭ nu aveam să verific pe teren planul de parcelare făcut de D. Toncoviceanu, căcĭ era un alt domn inginer însărcinat cu acea verificare.

Vĕ pot de alt-fel informa că, în anul expirat 1890, avênd delegaţiunea să efectuez vînzarea parcelurilor micĭ de pe acea moşie, mergênd în localitate, am suspendat operaţiunea de vindere, din cauză că planul aceleĭ moşiĭ era parcelat viţios, dupe aceea s'a dispus refacerea parcelăreĭ, pe care iarăşĭ am respins'o.

Prin urmare, cuvintele din articolul D-voastră, că am iscălit, *verificat şi găsit exact*, sunt o curată închipuire.

Primiţĭ, vĕ rog, etc.

G. N. Cordea

Govora, 1891 Iulie 29

ALEXIS BOUVIER

CIUPERCILE

Intr'o seară m'am întâlnit cu Bousquet. Pe umĕr avea o traistă doldoră.

— De unde viĭ...

— Nu vezĭ?... am fost după ciupercĭ.

— Da sunt bune?

— Maĭ e vorbă!

— Ce spuĭ?

— Bousquet nu se înşală nicĭ odată... Na, ia-le şi le mănâncă, aĭ să'ţĭ lingĭ degetele.

— Dar viĭ şi tu să mâncăm împreună; nu-ĭ aşa?

— De-oĭ putea!... Am maĭ vĕzut într'un loc; mĕ duc mâine să le culeg.

Le-am luat vesel, plin de bucurie, le-am dat luĭ Baptist să le gătească. Am poftit şi câţĭ-va prietenĭ să mănânce şi eĭ.

*

Cucul din părete cânta două-spre-zece când ne-am pus la masă.

Măslinile, sardelele şi ridichile, dispărură repede şi se făcu tăcere, o tăcere adâncă. Stomacurile aşteptaŭ cu nerăbdare, felul solemn, ochiĭ treceaŭ prin uşă, pândind momentul ivireĭ farfurieĭ cu ciupercĭ.

Când intră Baptist, strigarăm un ura puternic.

— Dar ce, Baptist, nu le-aĭ gătit pe toate?

— Ba da, D-le.

— Lipsesc maĭ jumĕtate.

— Aŭ scăzut, D-le zise Baptist făcêndu-se roşu.

Râserăm cu toţiĭ şi furculiţele îşĭ făcură datoria.

*

Un băeţel intră gâfîind.

— Ce vreĭ?

— D-le, m'a trimes D-l Bousquet.

— De ce?

— Să vĕ spuiŭ să nu mâncaţĭ ciupercile.

— Şi de ce? făcură cu toţiĭ.

— Pentru că sunt rele!

Baptist căzu grămadă; prieteniĭ meĭ se sculară de la masă galbenĭ. Eŭ îmĭ înfigeam unghiile în piept, unde deja simţiam că mĕ arde otrava.

*

Ridicarăm pe Baptist de jos şi 'l trimeserăm dupe lapte.

Ne uitarăm uniĭ la alţiĭ; buzele noastre nu maĭ eraŭ în stare să spue vre-o vorbă. Ne sărutarăm, şi ne luam rĕmas bun... ştiam că ciupercile nu iartă.

Baptist se întoarse; era verde.

Cu toţiĭ ne repezirăm la el să-ĭ luăm oala cu lapte din mână; dar oala era goală.

— Eĭ bine?

— Nu maĭ e! plânse nenorocitul.

*

'Mĭ-aduseĭ aminte şi 'l trimiseĭ la spiţărie, să ceară ceva doctoriĭ.

După câte-va minute Baptist se întoarse cu ochiul viŭ, rîzând cu o sticluţă în mână.

Gâfâia de iute ce umblase.

— D-lor... să se bea... asta... o linguriţă... de dulceaţă... în... în... pahar cu apă.

Băurăm cu toţiĭ; întâĭ prieteniĭ, la urmă eŭ...

*

Baptist se uita la noĭ, cu mâna întinsă, tremurând, cu ochiul ţintă la sticluţă veni spre mine rugându-se:

— Domnule...

— Ce-ĭ?

— Te rog...

— Ce?

— Ciupercile... ştiĭ... am ciupit şi eŭ şi am mâncat.

Braţele'ĭ căzură inerte de-alungul corpuluĭ.

Nu puteam să rîz. Iĭ dedeĭ sticluţa.

A bĕut şase linguriţe; ar fi băut şi şapte de ar maĭ fi fost.

*

Noĭ simţiam bine că doctoria pe care am luat'o trebuia numaĭ să ne lungească viaţa, iar nu să ne scape de tot.

De o dată Baptist începu să urle şi să se ţie cu mâinile de pântice. Voi să se ducă, dar durerile 'l făcură să şadă pe scaun.

— Aide, ne-am zis cu toţiĭ, s'a sfârşit, e prima victimă.

In minutul acela cine-va bătu la uşă. Deschiseiŭ.

Era Bousquet vesel, rîzînd.

Era să-'l apuc de gât.

*

Dar el întrebă liniştit:

— Dar ce-ĭ?

— Maĭ întrebĭ, tâlharule! otrăvitorule!

— Ce zicĭ?

— Nu 'l-a prînz, după ce le-am mâncat, trebuia să trimeţĭ să ne vestească că ciupercile sunt rele.

Şi toţĭ ne scoborâm, chiar Baptist, dar încovoiat şi ţiindu-se cu mâinile de pântece.

— Am trimes să vĕ spue că sunt rele, pentru că nu maĭ eraŭ proaspete şi că azĭ dimineaţă m'am dus dupe altele nouĭ.

Ciudat! Atâta a fost de ajuns să ne treacă la toţĭ. Baptist singur a fost bolnav toată ziua, din pricină că băuse prea multă doctorie.

*

Şi de 'l întrebĭ acuma, dacă se pricepe la ciupercĭ, are să 'ţĭ rĕspundă:

— Da, D-le.

— Şi cum cunoştĭ că nu sunt otrăvitoare?

— Tare uşor. Daĭ unuĭ prieten din ele.

— Şi pe urmă.

— A doua zi te ducĭ să 'l vezĭ. De nu e mort, ciupercile sunt bune.

ULTIME INFORMAŢII

Drama de la Iaşi

Cu privire la teribila scenă petrecută la Iaşi, prietenul nostru care ne-a telegrafiat erĭ, ne maĭ trimite următoarele detaliurĭ:

V'am telegrafiat asupra afacereĭ Ţoni-Eug. Ionescu. Iată acum detaliĭ exacte asupra celor întîmplate. Le-am luat de la o persoană, care se afla tocmaĭ atuncĭ la un vecin al D-luĭ Eug. Ionescu, unde s'a întâmplat drama.

Eug. Ionescu a stricat până acum treĭ case, seducând femeile.

Ţoni este în divorţ cu femeia luĭ (născută C. Corjescu) din cauza tot a D-luĭ Eug. Ionescu.

La 8 August este ultimul termin.

D. Ţoni însă e nenorocit, *căcĭ ţine prea mult la femeia luĭ* şi **are 5 copiĭ cu ea.**

O pândea de mult, ştiind că merge regulat, în fie-care zi, la D. Eug. Ionescu.

Aseară, la ora 6, D. Ţoni însoţit de doĭ oamenĭ aĭ sĕĭ, a pândit'o din noŭ şi a vĕzut'o intrând la D. Ionescu.

Indată intră şi el şi găsind singur pe D. Ionescu în camera de culcare, îl întreabă: *unde e femeia luĭ?*

D. Ionescu începu a se încurca. Atuncĭ intră şi femeia D-luĭ Ţoni, care se afla în altă cameră. Indată D. Ţoni începu a trage cu revolverul în D. Ionescu, adresându-ĭ cuvintele: *„te-oĭ curarisi eŭ de adulteriŭ, Don-Juanule!“*

Nu'l lovi însă, căcĭ după al doilea foc Ionescu se aruncă asupra D-luĭ Ţoni şi îl apucă de gât. Amândoĭ picară la pământ. In acel timp femeia D-luĭ Ţoni voi să fugă însă fu reţinută de oameniĭ D-luĭ Ţoni; apoĭ intră în camera unde eraŭ D-niĭ Ţoni şi Ionescu; Ionescu cu capul gol fugi pe o uşe din dos.

Ţoni atuncĭ înfuriat cum era, lovi pe femeia luĭ **cu mânerul revolveruluĭ la tâmplă,** nu cu glonţ cum v'am telegrafiat. Calmându-se apoĭ, îĭ spălă rana, şi peste alte câte-va momente se sui într'o trăsură şi dispăru chiar din oraş.

Parchetul când veni nu găsi pe nimenĭ.

Nimic alta până acum. Oraşul întreg acuză pe D. Eug. Ionescu.

Iaşĭ, 31 Iulie 1891. **T.**

—⁂—

Cu părere de rĕŭ vedem că şi ziarul *Bucarest* să declară satisfăcut din moment că parchetul ieşan a putut, fără nicĭ o opunere, să'şĭ încheie procesele verbale.

Articolul sĕŭ de azĭ intitulat: *Incidentul de la Iaşi* este identic cu informaţiunea ce am extras din *L'Indépendance Roumaine* şi reprodusă la pagina întâia. Maĭ mult încă, articolul se termină cu următoarele glumeţe cuvinte: *Tout est bien qui finit bien.*

Dar cum rĕmâne cu insultele aruncate de Lippert (consulul german) ambelor procurorĭ?

Să ne permită confraţiĭ noştri de la *Bucarest* de a nu-ĭ felicita de modul cum înţeleg demnitatea naţională.

Să vede că directorul este absent.

—⁂—

In privinţa transacţiunilor în cereale. comunicăm cetitorilor noştri următoarele ştirĭ:

Rusia a interzis cu totul exportul cerealelor.

La Botoşanĭ se caută grâul cu 1,700 leĭ vagonul; lipsesc vînzătorĭ. Se aşteaptă preţurĭ mult maĭ marĭ.

La Bêrlad hectolitru de grîŭ mijlociŭ să cere cu 12—13 leĭ.

Maĭ în toată ţara se observă o urcare de preţurĭ, operaţiile însă sunt micĭ.

—⁂—

M. S. Regele va pleca peste câte-va zile la Veneţia, de oare-ce starea Regineĭ inspiră o mare îngrijire tuturor. De asemenea Regele ar avea de gând sa încerce a o despărţi de D-ra Văcărescu, şi crede că prezenţa sa în acolo va înlesni acest act; pe de altă parte M. S. Regina este aşa de ataşată de D-ra Văcărescu, că îndată ce aude de plecarea aceleia pe care o numeşte *copila sa*, leşină.

—⁂—

Un scandal s'a petrecut zilele trecute în oraşul Giurgiu.

D. Ioan Dimitriu, fost deputat, a insultat cu cuvintele cele maĭ triviale pe prefect şi pe procuror ameninţându-ĭ cu un scaun pe care îl ţinea în mână.

Şi ceea-ce ne miră este că fostul deputat Dimitriu este liber, şi să plimbă nesupărat pe stradele Giurgiuluĭ.

In judeţul Vlaşca nu este oare o adminisraţie, nu este oare o justiţie?

Am scris la Giurgiu pentru a avea mănunte exacte asupra acestuĭ scandal, amănunte pe care ne vom grăbi ale comunica lectorilor noştri.

—⁂—

Cu o deosebită plăcere aflăm că Duminică va avea loc în Têrgovişte logodna gingaşeĭ D-re Sofia Andronescu, sora simpaticuluĭ Dr. Andronescu şi a D-neĭ Gărbea-Smara cu D. Locotenent, acum avansat, Anastasiu din batalionul al 2-lea de vînătorĭ.

Trimitem tinerilor cele maĭ sincere urărĭ d'o fericită şi îndelungă căsătorie.

—⁂—

Erĭ, trăsura cu No. 608 mânând prea tare pe calea Şerban-Vodă, aproape de biserica Radu-Vodă, a călcat o femee bĕtrână care a fost dusă într'o stare disperată la spitalul Brâncovenesc.

Când vor înceta oare birjariĭ de a ucide lumea pe strade?

—⁂—

Astă-noapte pe la orele 11 şi jumĕtate pe când măcelariĭ Petre Niculescu, Sandu Niculescu, Nae Bălan, Ştefan Ionescu şi Ghiţă Rădulescu veneaŭ de la Floreasca, s'aŭ întâlnit la bariera Arhimandritu cu individul Vladislav Reser, care ajutat de maĭ mulţĭ tovarăşĭ cu ciomege, aŭ luat la bătae pe ceĭ de maĭ sus şi pe Sandu Niculescu l'a lovit rĕŭ la mâna dreaptă cu un ciomag, luĭ Petre Niculeseu i-a spart capul, iar pe Ghiţă Rădulescu l'a rănit cu un cuţit la picior şi apoĭ i-a spintecat pântecele.

D. Procuror Paraschivescu, care a fost la faţa loculuĭ spre a constata crima, a ordonat imediat transportarea rănituluĭ la Spitalul Colentina; dar aci nu se găsea nicĭ un medic care să coasă pântecele nenorocituluĭ căruia 'ĭ eşise intestinele. A trebuit să se aducă un medic din oraş, de oare-ce nicĭ unul din medicĭ nu locuesc în spital.

Agresoriĭ aŭ fost prinşĭ şi arestaţĭ îndată.

—⁂—

Societatea Tramvaiuluĭ a convenit cu direcţia Băilor medicale din strada Vesteĭ ca să poată oferi onor. Public pentru preţul unor băĭ de abur de 2 leĭ 50 banĭ şi de putină de 2 leĭ o cursă de ducere de la orĭ-ce punct al linieĭ până la stabiliment şi îndărăt.

Biletele se găsesc la toţĭ conductoriĭ şi aŭ două cupoane de ducere şi întoarcere.

Băile de aburĭ pentru dame fiind numaĭ Mercurĭ, aceste bilete vor fi valabile şi pentru băile de aburĭ în cutiĭ, care se pot servi în toate zilele şi toată ziua.

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ-Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Păşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8.40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.46 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ - Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8.30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureştĭ. gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,56, soseşte Giurgiu 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3.56 p. m. fulgerul, la 0.45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCUREŞTI.